

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az INTERINNO Szabadalmi Iroda (... ügyintéző: Várnai Anikó szabadalmi ügyvivő) által képviselt, felperes neve(.....) felperesnek - a Budapest, 37. számú Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: Dr. Baski Ágnes ügyvéd) által képviselt, alperes neve(....) alperes ellen - védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. január 12. napján kelt, 3.P.23.950/2008/5. számú részítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes neve alperes címe helyesen:

Köteles az alperes a felperesnek 15 napon belül 25.000 (Huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

A részítelet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság részíteletében megállapította, hogy az alperes 1995. szeptember 20. napjától 2005. december 31. napjáig azzal, hogy „NEVIKÉN” megjelöléssel permetezőszert gyártott, forgalmazott és reklámozott, bitorolta a felperes lajstromszámú védjegyét. Feljogosította a felperest, hogy a részítelet rendelkező részét az alperes költségén 2-2 alkalommal, legfeljebb 1/16 oldal terjedelemben közzétegye a Népszabadság és a Magyar Nemzet című napilapokban.

A tényállásban megállapította, hogy felperes a jogosultja az 1995. szeptember 20-i elsőbbségű lajstromszámú „NEVIKÉN” szóvédjegynek, melynek oltalma a Nizzai Megállapodás 5. áruosztályába tartozó növényvédő szerekre terjed ki. Rögzítette, hogy megelőzően az alperes javára lajstromozásra került-i elsőbbséggel, szám alatt a „NEVIKÉN” szóvédjegy, amit a felperes által kezdeményezett eljárásban a Magyar Szabadalmi Hivatal (továbbiakban: Hivatal) a bejelentés napjára visszaható hatállyal törölni rendelt.

A felperes keresetében védjegye bitorlásának megállapítását, alperes elégtételadásra, valamint gazdagodás visszatérítésére kötelezését kérte. Tekintettel arra, hogy az utóbbi kereseti kérelem körében az elsőfokú bíróság további bizonyítást látott szükségesnek, de a többi kereseti kérelem már elbírálható volt, a Pp. 213. § (2) bekezdésének alkalmazásával a jogsértés megállapítása és az elégtételadás körében részítélettel döntött.

A felperes igazolt védjegyoltalma alapján az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdése, (2) bekezdésének a) pontja, (3) bekezdésének a), b) és e) pontja, valamint 27. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és d) pontja szerint, alperes elismerésére is figyelemmel, megállapította, hogy a felperesi védjegyoltalom keletkezésétől, azaz 1995. szeptember 20. napjától 2005. december 31-ig az alperes azzal, hogy a védjegyjogosult engedélye nélkül a védjegy árujegyzékébe tartozóval azonos árut, nevezetesen permetezőszert, a védjeggyel azonos „NEVIKÉN” megjelöléssel gyártott, forgalmazott és reklámozott, védjegybitorlást valósított meg és elégtételadásra kötelezte őt. Kifejtette, hogy az objektív jogkövetkezmények szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az alperes saját, utóbb törölt védjegye alapján használta a felperesi védjegyet. A védjegybitorlás objektív felelősségen alapul, így az alperes szándékának, tudati állapotának vizsgálata az alkalmazott jogkövetkezmények körében nem indokolt. Eltúlzottnak tartotta ugyanakkor a felperes ötszöri közzététel iránti igényét, ezért a jogsértés mértékéhez igazítottan azt két alkalomra mérsékelte.

Nem találta alaposnak az alperesnek a tárgyalás ismételt felfüggesztése iránti kérelmét, mert az azt megalapozó 1998. augusztus 5-i védjegybejelentése ugyanarra a megjelölésre és részben ugyanazon áruosztályra vonatkozik, mint az a védjegy, amit töröltek. Emellett rámutatott, hogy alperes indokolatlanul késlekedett is kérelme előterjesztésével, mivel a jelen ügy tárgyalásának 1999. június 30. napján, más védjegyügyekre történt felfüggesztésének idején, védjegybejelentését már megtette.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a részítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Fellebbezési érvelésében hangsúlyozta, hogy 2005. szeptember 15-ig, tehát védjegyének törléséig saját védjegyet használta, ami kizárja a védjegybitorlást. A BH1998.121 és 2007.260 számú eseti döntések mellett hivatkozott az EBH2005.1315 számú döntésre, mely szerint, ha az érintett a megjelölést, mint a védjegyet használja, a védjegybitorlás e megjelölés használata miatt kizárt, mert a védjegyjogosultnak a Vt. 12. § (1) bekezdése alapján kizárólagos joga van a védjegy használatára. Ebben az esetben a bitorlás megállapítása iránt indított kereset érdemben alaptalan és nem lehet vizsgálni azt, hogy egyébként a használt megjelölés összetéveszthető-e egy másik védjeggyel.

Az elsőfokú részítelet hatályon kívül helyezésére okot adó lényeges eljárási szabálysértést az alperes abban látta megvalósulni, hogy az első fokon eljáró bíróság elutasította a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló indítványát. Rámutatott, hogy a felfüggesztésre okot adó előkérdés tekintetében a bírói gyakorlat egyértelmű, amennyiben bejelentési eljárás van folyamatban, nem lehet eltekinteni a felfüggesztéstől. Előadta, hogy a kérelem előterjesztésével nem késlekedett, hiszen a lajstromozási eljárást a Hivatal, éppen a és lajstromszámú védjegyek ügyében indult eljárásokra tekintettel, maga is felfüggesztette, és még azóta sem született a bejelentés tárgyában döntés.

A felperes az elsőfokú részítelet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Kifejtette, hogy alperes lajstromszámú védjegye a keletkezésére visszaható hatállyal törlésre került, tehát úgy kell tekinteni, mintha soha nem létezett volna.

Ellenezte a tárgyalás újabb felfüggesztését, álláspontja szerint alperes alaptalanul indítványozta ezt. Rámutatott, hogy az alperes a „NEVIKÉN” megjelölésre az 5. osztályban a növényvédő szerekre kért oltalmat és a megjelöléssel teljesen azonos perbeli, érvényes védjegy ugyancsak a növényvédő szereket oltalmazza ugyanebben az osztályban. Ilyen körülmények között, figyelemmel arra is, hogy a felperes a bejelentéssel szemben észrevételt is benyújtott, nem vitás, hogy az alperesi bejelentés nem nyerhet az adott osztályban oltalmat. Megjegyezte, hogy a tárgyalás korábbi felfüggesztése miatt mintegy tíz év után kerülhetett sor a bitorlási perfolytatására.

A fellebbezés az alábbiakban foglaltak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével, annak helyes indokaira is kiterjedően, a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a felperes „NEVIKÉN” szóvédjegyével azonos megjelölésű permetezőszer 1995. szeptember 20. és 2005. december 31. napja közötti, felperes engedélye nélküli gyártásával, forgalmazásával és reklámozásával védjegybitorlást valósított meg.

A védjeggyel azonos megjelölés engedély nélküli használata a védjegy árujegyzékében szereplő azonos árukkal kapcsolatban, egyaránt tilalmas az 1997. július 1. napján hatályba lépett, az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Vt. 27. §-a, és az 1995-től 1997. július 1-ig megvalósult használatra a Vt. 117. § (3) bekezdésére tekintettel alkalmazandó, korábban hatályban volt 1969. évi IX. törvény 13. § (1) bekezdése alapján. Mivel az elsőfokú bíróság döntésének alapjául nem hivatkozott a régi védjegy törvényre, ezért egyébként helyes indokait a másodfokú bíróság ezzel a jogszabállyal utalással egészíti ki, továbbá az alperes címe került korrigálásra, mivel a részítelet rendelkező részében tévesen a felperes szám alatti székhelye lett feltüntetve, a valós, Gyártelep helyett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság rámutat, hogy a védjegybitorlás megállapíthatósága szempontjából az adott esetben nem értékelhető az alperes javára, hogy korábban a megjelölésre saját védjegyoltalommal rendelkezett. Analóg módon nem alkalmazható a felhívott EBH2005.1315 számú döntés, mert a jelen perben ügydöntő jelentősége van annak, hogy a Hivatal az alperes védjegyét a bejelentés napjára visszaható hatállyal törölte, ezért amint azzal a felperes helyesen érvelt, úgy kell tekinteni, mintha az alperes nem is rendelkezett volna védjegyoltalommal.

Ezért a törölt védjegy alapján megvalósított használat nem alkalmas a védjegybitorlás alóli kimentésre, és az objektív jogkövetkezmények alkalmazására. Így a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú határozat megváltoztatására.

Eredménytelenül hivatkozott az alperes lényeges eljárási szabálysértésként arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem látta indokoltnak a per tárgyalásának újbóli felfüggesztését.

A BH2007.260 számú eseti döntés a perben nem volt alkalmazható, mert attól lényegesen eltérő a tárgyi tényállás. Az alperes által felhívott esetben a Legfelsőbb Bíróság a védjegybitorlási per tárgyalásának felfüggesztését azért látta szükségesnek, mert a vitatott megjelölésre az alperes a megjelölés használatát megelőzően védjegy lajstromozása iránt eljárást kezdeményezett és az még jogerősen nem fejeződött be. A jelen esetben azonban az alperes a NEVIKÉN megjelölésre a védjegybejelentését nem a sérelmezett cselekmény megkezdése, tehát 1995. szeptember 20. előtt tette, hanem évekkel később, 1998. augusztus 5. napján, a korábbi NEVIKÉN védjegye törlését követően. Így nem indokolt a per tárgyalásának ismételt felfüggesztése. A kifejtettek szerint a másodfokú bíróság nem talált alapot az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére sem.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét, az alperes címének a fentiek szerinti pontosításával, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, valamint a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelt 3. §-ának (1), (3), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg mérlegeléssel akként, hogy a megítélt összeg a felperesi képviselő áfával növelt munkadíját foglalja magában. A felperes a munkadíj igazolására nem csatolt megbízási szerződést, ezért a másodfokú bíróság a ráfordított idővel arányosan összesen 25.000 forintban látta a felperesi szabadalmi ügyvivő munkadíját megállapíthatónak, figyelemmel a tárgyaláson való megjelenésre és az azon csatolt 2 oldal terjedelmű fellebbezési ellenkérelemre.

Budapest, 2009. szeptember 3.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró